

תפארת ענין

הענין מענין גיחה
ענין מס' 386
שבת פרשת "לך לך"
שבת תשע"ח

הענין מוקדש לענין
יוסף בן רבקה ד"ל
מאיר בן מלך ובכור זנוורי ד"ל
שלמה מזרט בן מונטאב ד"ל
שושנה בת אסתר ד"ל

ע"ש חצויק חמלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "ח"י יגון" טל': 03-6182992 פקס: 077-2182992

מטעמים לשולחן

ויאמר ה' אל אברם לך מארצך (יב, א)

שמעי בת וראי והטי אזק ושכחי עמך ובית אביך (תהלים מה) אמר רבי יצחק: משל לאחד שהיה עובר ממקום למקום וראה בירה אחת דולקת. אמר: תאמר שהבירה זו בלא מנהיג? הציץ עליו בעל הבירה אמר לו: אני הוא בעל הבירה.

כך לפי שהיה אבינו אברהם אומר: תאמר שהעולם הזה בלא מנהיג, הציץ עליו הקב"ה ואמר לו: אני הוא בעל העולם. ויתאו המלך יפיק כי הוא 'אדוניך' (שם) 'ויתאו המלך יפיק' לפותך בעולם 'והשתחויו לו, הוי 'ויאמר ה' אל אברם' (ב"ר לט, א) אברהם אבינו זוכה שהקב"ה יתגלה אליו וזמין אותו באפן אישי לעלות לירושלים ולעבדו שם! הוא מגיע למעלה המיוחדת והנדירה של 'ויתאו המלך יפיק'! בזכות מה זכה לכך? מכיון שהוא בקש אחר האמת והיה משוטט בדעתו, בוחן ובודק מיהו בעל הבירה, ויודע להכיר בכך שלא יתכן שהעולם הזה מנהל בלא מנהיג. מיד לאחר שהבין זאת, הציץ עליו בעל הבירה, והוא זכה להתגלות האלקית של השגת האמונה! רבים סבורים כי חיזוק האמונה נוגע רק לאנשים הרחוקים מדרך התורה והמצוות, ואלו בתוך מחנה שומרי התורה והמצוות הענין מסודר. אולם, פעם התבטא רבי נסים קרליץ שליט"א ואמר: "אתם חושבים שהענין מסודר? אם כך אראה לכם שבתוך העתונים החרדיים כתובים דברי כפירה!!" הנה למשל, בליל סוכות ירדו גשמים עזים, עד שלא ניתן היה לישון בסוכה, על פי המשנה (סוכה ב, ט) זהו בטוי לכעס שהקדוש ברוך הוא כעס על בניו, כמשל העבד שבא למוזג כוס לרבו, ושפך לו קיתון על פניו. אך בעתון החרדי היתה התייחסות שונה לגמרי לגשמים אלו: נכתב במפורש יומים קודם לכן, שהגשמים הללו עומדים לרדת, ופרטה שם סיבה שונה לחלוטין. בעתון הסבר שהמפה הסינופטית היא אפיק ברומטי מערב באויר קר שחדר לאזורנו מקפריסין, והוא זב שיגרם שירד גשם... בעתון לא מוזכרים החטאים שהביאו לכעס זה... בדומה לכך, בזמן עצירת גשמים רשומה באופן ברור תחזית מזג האוויר, והיא עלולה ליצור תחושה בין קוראי העיתון, שהתפילה מיותרת, מכיון שאם אמר הגשם לרדת, הוא ירד גם ללא תפילה, ואם כתוב שהגשם לא ירד, כיצד תעזור התפילה לשנות את המציאות הברורה הכתובה שחור על גבי לבן ומודפסת באלפי עותקים!?

מחשבת כפירה אלו עלולות לצוץ גם במחשבתו של שומר תורה ומצוות, ולא רק בין אנשים הרחוקים משמירת התורה ומצוותיה. לכן כל אחד ואחד צריך לתקן בעצמו את הדרוש תקון. מן הרב שך זצ"ל ספר, שפעם אחת הגיעו עובדים לעירה רחוקה, שאב שיה מעולם לא שמעו ולא ראו רכבת מהי. העובדים סללו דרך, פזרו חצץ והגיהו פסי פלדה לארצה, והכפריים הנבערים הביטו בתדהמה על העבודה המתקדמת במהירות.

משלא הצליחו להתגבר על סקרנותם, נגשו אל עובדי הרכבת, נעצו בהם מבט משתומם ושאלו: "מה זה?" אנהן סוללים דרך" השיבו העובדים תוך כדי נשיאת פסי הפלדה הכבדים. אולם, עדיין לא נחה דעתם של הכפריים, והם הוסיפו להקשות: "מדוע אתם מר תירים מעבר כל כך צר? הרי הסוסים לא יצליחו לעבור!" "אה" הגיפו העובדים את ידם בביטול, "כאן לא נזדקק לסוסים כלל". "ואיך תסע העגלה? השתוממו הכפריים. "עגלה זו תסע ללא סוסים" קבעו העובדים. "לא יתכן!" קראו הכפריים "היא לא תסע!" ומרגע זה ואילך אטמו את אוזניהם ולא הסכימו לשמוע אף מילה מן העובדים המזוהים. לאחר זמן מה הושלמה העבודה, רכבת בעלת קרונות אחדים הגיעה למקום לתדהמת הכפריים היא החלה לנסוע במהירות אדירה. "היכן הסוסים?" שאלו כולם, אולם איש מהם לא ידע להשיב לשאלה זו. משום קמו ועשו מעשה, הם שכרו את שרותיהם של שני בריונים, והבטיחו להם סכום כסף רב אם רק ימצאו היכן טמונה הרמאות הגדולה שמצ' ליחה לתעתע בכולם ולהעלים מעיניהם את הסוסים? הלכו השניים וכעבור זמן קצר חזרו ואמרו כי תשעים אחוזים מן הרמאות הם כבר מצאו. "איך?" שאלו הכפריים בעיני רב.

"פשוט מאד!" ענו הבריונים, "התחבאנו בין הקרון לגלגלים שמחוברים מתחתיו והמתנו שם כדי לראות מתי יצאו הסוסים, זמן רב חלף אך הסוסים לא יצאו. בשלב זה יצאנו ממקום מתבואו כדי להביא יותר את הענין, ואז הבנו מיד מדוע הקרון נוסע, הוא פשוט היה מחובר לקרון שלפניו... חכמה גדולה! ברור שהוא יסע לאן שיוביל אותו הקרון!... אחר כך, עברנו לקרון שלפניו וחפשנו שם את הסוסים. אותם, אמנם לא מצאנו, אך גלינו שגם הקרון הזה מחובר לקרון שלפניו, וכך עברנו לאורך כל הרכבת בעלת תשעת הקרונות ומצאנו שכל הקרונות מחוברים זה לזה. אם כן, תשעים אחוזים מן החידה כבר פתרנו, אמנם את עשרת האחוזים הנותרים לא הצלחנו להבין, לא הצלחנו לענות על השאלה איך נוסע הקטר?... אך מהם עשרה אחוזים אלו לעומת תשעים האחוזים שפתרנו?... והרב שך המשיך וברא: "מי שחושב שהגשם אינו מגיע מכאן, אלא החוץ תלוי ברוחות שבקפריסין ישר כחו! הוא הצליח למצא את הקרון הקודם!... אבל הוא מעולם לא שאל את צמו: היכן הקטר? כלומר: מיהו משיב הרוח ומוריד הגשם? וממילא הוא לא הגיע לעומק הענין. התשובה האמיתית לכך כתובה בשורה הראשונה בספרו של הרמב"ם,

וכך נכתב שם: המשיך בעמוד האחרון

זמני שבת פרשת "לך לך"

צאת שבת	חולקת נרות	ירושלים	תל אביב
6.32	4.49	4.51	4.51
7.08	5.19	5.36	5.36

הפסרוז: "למח תאמר יעקב" במוצי"ש עוברים לשעון חורף

ההלכה השבועית

הלכות שבת אכילה קודם הבדלה

א. אם היה יושב ושותה יין או חמר מדינה, וחשכה, צריך להפסיק. ואם מקודם השקיעה היה יושב ואוכל מיני מזונות, ושקעה החמה, כל זמן בין השמשות (שהוא בתוך י"ג דקות וחצי אחר השקיעה), רשאי להמשיך לאכול מיני המזונות, אבל אם חשכה ודאי, היינו צאת הכוכבים, צריך להפסיק.

ב. המברך ברכת המזון על הכוס, בספק חשכה רשאי לברך בורא פרי הגפן ולטעום ממנו, אבל בודאי חשכה, היינו בצאת הכוכבים, לא יטעם.

ג. סעודה שלישית שנמצאים בה חתן וכלה, אפילו חשכה בודאי, יכולים לברך כנהוג על שני כוסות, כוס לברכת המזון וכוס לברכת החתנים, והמברכים רשאים לשתות מן הכוסות, וכן החתן והכלה, אף על פי שעדיין לא הבדילו, שהואיל ותמיד נוהגים במזמוטי חתן וכלה לברך על כוס ברכת המזון, מותר להם לשתות, אפילו מי שאינו נזהר תמיד על כוס ברכת המזון בשאר פעמים.

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

עני חשוב כמת. האמת היא שמי שמרגיש עני, ייתכן מאד שכבר שולטת בו הרימה הרוחנית, ואכן חוט השערה מפריד בינו לבין החיים. חז"ל הספיקו לחנכנו, איזהו עשיר? השמח בחלקו. כך שהפרוטה אם נמצאת בכיס או לא, נוכחותה איננה בדיוק המתכון לאושר או לשמחה. לא חלילה שאנחנו בזים להמצאותו של חופן שקלים בכיס אבל כבר היו בעולם אנשים שעברו אותו בעניות גמורה, אבל עם חיוך מאושר בעיניים. די אם נאזכר את רבי חנינא בן דוסא, שהסתפק בקב חרובים מערב שבת לערב שבת, בעוד שכל האנושות כולה, סעדה את ליבה במגדנות ומעדנים על חשבון בנק הזכויות של התנא הקדוש, ואפילו לא אמרה תודה. אלא שעניות היא לא תמיד דבר רע ובלתי נסבל. לעיתים היא ורק היא הזכות וכרטיס הכניסה לחיים. אבל לא עלינו עניות. את הסיפור המתוק הזה, משל אם תרצו, שמעתי בליל ל"ג בעומר, סביב שולחנות עמוסים כל טוב, מפיו של ג'מיל, יליד חאלב. יהודי חכם, מלא שמחת-חיים שפיו מפיק מרגליות של חוכמה משלים וסיפורים פנטסטיים המעשירים את הלב והמוח. סגנונו הספרותי של ג'מיל הוא פשוט, אבל הניגון של הדברים, עם הנעימה הערבית חלאבית בעממיות קולחת, שווים הון עתק. הלוואי ויכולתי להכניס את נעימת קולו הססגונית והמסוגננת, לתוך הדפים. "היה יהודי אחד, עני דלפון. נמאס לו מהחיים. כמה אפשר? אין לחם, אין יין, אין עוף, הילדים בוכים, האשה מקטרת. נמאס לו לבנאדם. אמר אין ברירה, אני נוטל נפשי בכפי. לא יפה להגיד, אבל רצה הבנאדם לשים קץ לחייו, זה מעשה לא ייעשה, אבל ככה חשב. "חשב לעצמו, איך יקח את הנשמה שלו. והחליט שזה לא כ"כ חכם ויפה, שהוא חס וחלילה, השם ירחם, יקשור לעצמו חבל לצוואר, או אקדח לראש וכל מיני דברים לא מכובדים. סוף סוף היה עני, אבל עם טיפה כבוד. "חשב חשב, ואז החליט. יש לי רעיון יופי יופי. ביום שישי בצהרים המלך עובר מול הבית שלי עם הפמליה שלו. השרים, הרוזנים, החיילים. הכרכרה שלו עם פנסים וסרטים צבעוניים, תענוג לעיניים, וכולם אומרים "יחי המלך" ויעני עושים לו כבוד. בקיצור מה אני עושה, פשוט מאד, אני מתקרב לכרכרה של המלך, ובלי פחד, מקלל את המלך בלי להפסיק, עד שהחיילים שלו יבינו שאני פגעתי בכבוד המלכות, יקחו חרב ויערפו את ראשי, וחלאס, שלום על ישראל. נגמרה העניות, נגמרו החיים, יתנו לי כמה כותרות בעתון, ונגמר. "לא שאני חס ושלום לא אוהב את המלך, אוהב אותו דווקא, אבל זה רעיון טוב איך למות בלי לעשות נזק לעצמי בידיים, כך חשב העני. "נו, חשב וגם עשה. התקרב למלך וקילל אותו "רשע, גנב, אכזר" ועוד כמה מילים שלא מתאים להילולא הקדושה של רבי שמעון בר-יוחאי. "החיילים שמעו ככה, שלפו את החרב ועמדו לערוף לו את הראש... אבל פתאום שמעו את

המלך צועק: "תעזבו אותו יא חוואג'ה, תעלו אותו פה אצלי על הכרכרה". אבל המלך, כעסו החיילים, זה הכלב הזה... הוא חייב מיתה, הוא מורד במלך... "שקט. מי שמדבר", אמר המלך, "אני מוריד לו את הראש". "בסוף הכניסו את העני לכרכרה של המלך, והתיישב ליד המלך. תראו, זה היה מלך חכם. אמר לו "תשמע יא איבני, אני מסתכל עליך, והלב שלי אומר שאני צריך להעלות אותך לגדולה..." העני פקח העיניים שלו כמו רמזורים... "כן" אמר המלך, "אני כבר החלטתי, אתה תהיה שר האוצר אצלי במלכות. ואני נותן לך לחתום, לעשות, לקנות, גישה חופשית לבנקים, לכספות, גם כן תקבל וילה וסוסים, והרבה כבוד... "צ'יק צ'ק אצל המלך. הכניס אותו לארמון, הלביש אותו חליפה הכי מודרנית, שם עליו עניבה, והתחיל להסביר לו ענייני מלכות וממון. לא תאמינו, זה העני הזה, הפך לשר אוצר בינלאומי. קנה מכו, פיתח יזם, ובקיצור תוך חמש שנים, הגדיל את ההון של המלך פי כמה וכמה. שמו הלך לפניו, הוא הלך לפני השם שלו, וכולם עשו לו כבוד גדול. אמרו עליו, שמאז שנוסדה הממלכה, לא קם שר אוצר כמוהו. והמלך שיבח אותו בכל מקום, ונתן לו מתנות הרבה. "הנה אחרי חמש שנים ויומיים, נתן המלך הוראה לתליינים שלו, לקחת את שר האוצר שלו, לקשור אותו, ולהכינו לתלייה פומבית בכיכר מול ארמון המלך. "השר היה מזועזע. קשרו אותו ידיים ורגליים ותחבו אותו לשק. פתאום, ברגע אחד, מכל הכבוד שלו, נשאר ריח של תפוח-אדמה שרוף, ולך תדע עוד מעט גם יבוא הסוף שלו. "החוצרות תקעו והנה קושרים לשר האוצר את החבל על הצוואר. התחנן שר האוצר, לפני שתולים אותי, תנו לי להחליף כמה מילים עם המלך. "כן" שאל המלך "מה רצונך?". "סליחה אדוני המלך, אני שר האוצר הנאמן שלך, עשיתי רבות וטובות למענך, לא מעלתי, לא גנבתי, ההיפך המלך אפילו התעשר ממני, למה אתה תולה אותי?". "הא" כחכה המלך בגרונו "תשמע חבוב, אתה שכחת שקיללת אותי, וביזית אותי לפני חמש שנים מול אלפי אנשים...?". "כן" בכה השר "אבל למה לא הרגת אותי אז? למה אז באותן דקות לא ערפת את ראשי? מה קרה? מה השתנה? הייתי בטוח שכבר שכחת מהסיפור הזה!". "תשמע יא איבני" אמר המלך "אז, לפני חמש שנים, מה היית? כלום, סמרטוט, עני עלוב שאף אחד לא הכיר, ולא שמע. היום אתה שר אוצר מפורסם, מוכשר, מוצלח, עם הצלחות. עכשיו אני תולה שר אוצר עם מעמד ולא איזה עלוב נפש. מבין...? "ואז התליין משך את החבל... "אתם מבינים חברים" הסביר ג'מיל למאזיניו המרותקים "לפעמים העניות, העוני, זה החיים של הבנאדם. זה הבריאות שלו, זה הכי טוב בשבילו. זה צריך להכניס טוב טוב לשכל שלנו. נו מתי יגיע לפה הקבאב? ג'מיל רעב.

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

לתרומות
"חסדי יונן"
03-6182992

איך תורמים?
מתקשרים לחדסי יונן
תורמים את שווי המוצר: לחם חלב ונבינה
המשפחה הנזקקת תקבל קופון
לקניית לחם חלב ונבינה
בשווי 1 ש"ח בלבד!

אמץ משפחה נזקקת
תרום "לח"ג" לחם, חלב, נבינה

לחג
לחם • חלב • נבינה
בלקף אחד בלבד!

רוצה לזכות את הרבים בהפצת העלוון?
בתרומה של 52 ש"ח אתה יכול לזכות אלפי משפחות סדי שבוע
לתרומות בכל סיני של בנק הדואר חשבון: 3640582 או באשראי ב 03-6182992

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

היתי מאושפזת בהריון בסיכון גבוה, חודשיים בתל השומר עם שלישייה. הרופאים רצו לדלל ולא נתנו שום סכוי להריון הזה. אבל מחשבות רבות בלב איש ועצת ה' היא תקום... כשהיתי מאושפזת גילו שיש לעוברים מצוקה של דם, ויש להם אנמיה, וזרימת דם איטית. הרופאים אמרו שצריך עירוי דם דחוף. שזה בכלל לא דבר פשוט בהריון כזה. התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שיעשו לי "פדיון נפש", דחוף! מיד עשו את ה"פדיון" בגלל שזה היה פקוח נפש. ואחרי חצי שעה הגיע פרופסור, ואמר שאני לא צריכה עירוי בכלל. נסי ניסים. אחרי זה ילדתי בשעה טובה ומוצלחת שלוש בנות, ללא שום התערבות רפואית, לידה טבעית ברוך השם. הבנות נולדו בחנוכה וראינו בחוש שהשם עשה לנו נסי ניסים בחג הניסים. ה' הוא המלך...

(בעילום שם)

אישתי סובלת מנוון ברשתית בעיניים, עשתה פעמיים או שלוש פעמים פדיונות עד הבדיקות, ולאחר הבדיקות נאמר לה שיש שיפור במצבה והורידו לה את כמות הזריקות שהיתה מקבלת.

בעזרת השם שזכות הזכוי הרבים יעמוד לזכותה ושמצבה ימשיך להשתפר....

(בעילום שם)

שבוע שעבר רציתי לגשת למבחן תאוריה, אמרתי שבע"ה אם אעבור את המבחן אתרום בלי נדר את ה"פדיון נפש". לצערי נכשלתי. למחרת הזמנתי "פדיון נפש" על הבקר ושילמתי מיד. ובסיעתא דשמיא עברתי את התאוריה בהצלחה. אני רוצה להודות לכם על שהייתם שליחים נאמנים. תזכו למצוות!

(אורית ט.)

סבלתי לאחרונה ממחשבות טורדניות, וחרדות, המצב הזה העיק עלי והפריע לי בתפקוד היומיומי. ניסיתי כל מני טיפולים, זה עזר לקצת זמן וזהו, עוד פעם הייתי נתקפת בכל מני מחשבות. עד שקראתי את העלון והחלטתי לעשות "פדיון נפש". זה היה כל כך פשוט, חזרתי לתפקוד תקין, המצב רוח השתפר, ואפשר להגיד שכבר שכחתי מה היה לי. שרק ימשיך כך בעזרת השם.

(בעילום שם)

אחרי שנה בשכירות החלטנו לעבור לגור ביחידת דיור. אצל ההורים, השיקול היה חיסכון כספי כמובן... בהתחלה היה נחמד לפגוש את המשפחה יום יום לאכול אוכל של אימא אבל לאט לאט זה הפך להיות לא נעים בכלל, פרטיות לא הייתה לנו, המתח עם ההורים גבר מיום ליום, מילים פוגעות הופנו לבעלי ומיום ליום המצב הלך והתדרדר נסינו לשוחח, להתנצל (אפילו שלא ידענו על מה...) עד שהגיעו מים עד נפש והחלטנו לעבור דירה במידי... התחלנו לחפש דירות במרץ, אך מי שמכיר את ירושלים וסביבותיה יודע שדירה נורמאלית במחיר סביר אין כמעט בנמצא. ראינו אינספור דירות ושום דבר לא הסתדר, הייאוש שבר אותנו המצב ביני ובין בעלי הלך והחמיר שלא לדבר על המצב עם ההורים... התקשרתי לחברה לשתף אותה מעט בתקופה הנוראית שעוברת עלי, חברתי שמעה והמליצה לי לעשות פדיון נפש בארגון החסד "חסדי ינון" שוכנעתי אחרי שחברתי סיפרה לי שהיא עצמה עשתה פדיון נפש ב"חסדי ינון" ונושעה. התקשרתי לחסדי ינון ובאותו שבוע מצאנו ב"ה דירה מרווחת במקום מדהים ובמחיר מציאה..

(בעילום שם)

שז"ת חלכה

מאת הרח"ג שמואל יאיר הי"ו

מחבר ספר "שי לאברהם"
ומגיד של "רב ברכות" ו"זכרונות אליהו"

שאלה: מי שחתך בשבת ענבים או תפוזים ואשכוליות ויצא מהם משקה בשעת החיתוך, אם מותר להשתמש באותו משקה בשבת?

תשובה: פסק מר"ן השו"ע (סי' שכ ס"א) דזיתים וענבים משקה היוצא מהם בשבת אסור שמא יבוא לסחוט, ובשאר פירות אם הפירות עומדים לאכילה משקה היוצא מהם מותר, אבל אם הפירות עומדים לסחיטה משקה היוצא הם אסור. ע"ש. ולפ"ז פסק הראש"ל זצ"ל בחזו"ע מותר לחתוך בסכין תותין ורמונים, או פרי הדר, על צלחת, ואף על פי שעל ידי החיתוך יוצא משקה, כיון שאינו מתכוין לסחוט מותר, ושלא כמי שאסר. (חזו"ע שבת ד' עמ' קמה). ולפ"ז שהחתך ענבים וכדו' אסור להשתמש במשקה היוצא מהם, ואסור לשתותו בפני עצמו או לערבו בסלט פירות וכדו'.

שאלה: פמוטים יקרי ערך שלא חדליקו בהם באותה שבת אם מותר לסלטם בשבת?

תשובה: והעיקר להלכה שדוקא בכלי שמלאכתו לאיסור שייך דין מוקצה מחמת חסרון כיס, אבל כלי שמלאכתו להיות, אף שהוא יקר וחס עליו, לא מיקרי מוקצה מחמת חסרון כיס, כי בודאי אין החסרון כיס מזיק כלום לאוסרו בטלטול, כיון שיכול להשתמש בו כדרך תשמישו בחול. וכן משמע מדברי השו"ע שלא הזכיר אלא סכין של שחיטה ושל מילה וכו' דהוה כלים שמלאכתם לאיסור. (חזו"ע שבת ג' עמ' צא והלאה, שו"ת אור לציון ח"ב סי' ב בד"ה ובטעם). ולכן פמוטות או מנורה העשויים מכסף טהור, שלא הדליקו בהם באותה שבת, ומונחים על הארון או המזנון לקישוט, אין עליהם תורת מוקצה, שאע"פ שהם יקרים בעיניו וחס עליהם מלהשתמש בהם, לא חשיבי מוקצה, דלא הוה כלי שמלאכתו לאיסור כיון שאין עושים איסור בגופם אלא מניחים עליהם את הנר, וכיון דהוה כלי שמלאכתו להיות, לא שייך בו מוקצה מחמת חסרון כיס. (שבת א' עמ' רסא ושבת ג' עמ' צ). [ודעת הרב מנוחת אהבה (ח"א פי"ד הערה ס"ד). דפמוטים חשובים הוה מוקצה מחמת חסרון כיס. וכ"כ בספרו שו"ת תפילה למשה (ח"ב סי' כ' אות רכה) ע"ש. אך כבר דחה דבריו הראש"ל בחזו"ע (שבת ו' עמ' קמט) שאינן מוטיות דברי הראשונים שכתבו דמותר לסלט פמוט ע"י תנאי ככלי שמלאכתו להיות. ע"ש].

המשך מטעמים לשולחן

"יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע, שיש מצוי אחד ממציא לכל הנמצאים" זהו הקטר! האמונה היא הידיעה שהקדוש ברוך הוא מוביל את הכל, הוא מסובב את הסיבות והוא הממציא לכל הנמצאים! האנשים הבורים מסתפקים בראית הקרונות, שהם הסבות הנגלות לעיניהם, ומתעלמים מן המוביל ומן המסובב". הרב ביפוס מחבר הספר "לקח טוב", אמר כי העולם הזה נמשל לקרי וכתוב, כשם שבתורה קים פעמים רבות שנוי בין הקרי לכתוב, ויש לקרא באופן אחר מן הנכתב, כך קורה בעולם הזה—השוטה מתבונן לפי הכתוב, אך החכם מבין את הקרי. השוטה מתבונן על מאורעות העולם, וביניהם על המשבר הכלכלי, שפקד את העולם כולו לאחרונה, ומחפש את הסיבות לכך, ואילו החכם מבין מה הקדוש ברוך הוא מתכוון במקרים אלו.

(מתוך האור)

איך תורמים?

מתקשרים לחסדי ינון

תורמים את שווי המוצר:
לחם חלב וגבינה

המשפחה הנזקקת
תקבל קופון
לקניית לחם חלב וגבינה
בשווי 1 ש"ח בלבד!

לתרומות: "חסדי ינון"
03-6182992

לחם • חלב • גבינה

לחג
לחם חלב וגבינה

אמץ משפחה נזקקת
תרום "לח"ג לחם, חלב, גבינה

בואו לקבל מתנות!

חיתמו הוראת קבע
וקבלו מתנות:
תמונת מקורית מהצדיק, נר הבדלה,
נביע הנהרות לקידוש... ועוד..

לפרטים: 03-6182992

ארגון "חסדי ינון"

עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה זוכה שפועל ישועות

פרטים בקו חישועות:

03-6182992

לפרסום, לחקדשה, ניתן לשלוח לפקס: 077-2182992 או לטלפון: 03-6182992 חזרות וזעירות יתקבלו בברכה...

לרוב ביקרתי את אלוהים וזכרתי שחתי"ן. וזו כן טראקי. קשינה בת סטעודה יתשוע בן יסרה וזל בת פללה יעקב בן וזהה אטיל בת וזהה עיב בן אלה וזל

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו חישועות 03-6182992 ובבנק חדואר חשב' 3640582